

ACC. N:R

M. 11463:1.

Sin nygt.

Militär livs pen^o 1870 - talit.FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Tid rekryteringsföreläsning i Växjö den 9 mars
år 1891 fastställdes medanstående

ur minnet.

Legokontraht

emellan roten nr 120 Hånskult Västra Allbo
kompani av Kongl. Kronobergs Regt. och
tillämnade soldaten Frans Theodor Andersson
Brink.

Lön kontant årligen 60 kr, förutom torpet.
Städga 10 kr Legemål 15 kr
Örn och hästbörning betalas med 15 kr årl.
Julkosten lyses med 10 kr
för kvarnskjut betalas 10 kr

Två famnar björkved och två famnar kornved
samt stervtag. Veden skall upphuggas och torven
upptages av soldaten, efter anvisning.
Torpet skall väl brukas och värdas.

Växjö i landshövdingens. Ex Officio Spindel

För roten 120 Hånskult och fullmakat Johan Pettersson
F. Brink soldat

Militärlivet på 1890 Talet. Infanteriet.

Röväljen blöstes, eller slops på tremonna kl 5 fm.
varje söndagen, och kl 6 halglagar. I instruktio-
tionen stod, vid rövälj stiger manskapet upp
kvättar och påkläder sig, samt upphäddar av-
deltligt ~~hög~~ sina rögar, förtän rögarer i kamm-
rar och mina rekrytmän 68 till antalet
sytt (sest) in den 22 maj 1891 till 123 dagars i.
rekrytmöte i Kronobergs län. Vi blösa inrymda
i en då nybyggd barack, alla i ett rum eller
lojement, och uppdelade på två plutoner i
fyra troppar åtta halvtroppar. Jag fick till halv-
tropparna en vice korpral Erik, mycket vänlig
och snäll. Madrassar, putar och en filt delades
ut till var och en, så fick man gå i "färska"
till halmboden och fylla i slagtörskad råghalen,
så hade man givet och träd att se igen madr-
 eller putar, madrass och putar var en groft

Samspinnit lingen, inga lockar, Första natten
rellade man gärna av den mystiska kulliga
madrassen. Britarna var i två vningar, med an-
hållning mellan varje tre, varje sida hade tre sidena
avbalkningar, det blev nio man varder, och nio
övar = 18 och båda sidor mitt emot varandra = 36
och så lika många på andra sidan. Det var ungefär
lagom för 1 och 2 års rekryter. Fyra mindre rum
för två kompaniadjutanter och korpralskolekturer
(det jag kom 1893). Kl 6 var det utryckning till
övning, som de första 50 dagarna, var en timmes
övning och en timmes gymnastik. Övningen var
utan gevär och packning en månad. De första
50 dagarna hade man ingen annan övning än
långsam marsch. Man fick räkna högt för varje
steg så här exakt två ti tre. Det blev ungefär
1 1/2 steg i minuten, här jag räknat ut. När man
så senare blev befäl skulle man röra sig med 120 i m.

Allt en timme i sidan tjänstgöring, var dyg den
man sannarligen y under på, var och en gick
enskilt på kvällen och skrek, men så hade den
första timmen gått och det blev gymnastik och
så gick tiden vidare, så blev kl 8 och från beracken
blästes trapp, som gällde, i detta fallet, matlagnad
och fick man "marshala" in och så ställa upp till
mat, som var fyra dagar i veckan stuvade gröna
ärtor och en bit, i de flesta fallen, god sill
och de tre dagarna kokta potatis och sill, sex
dagar i veckan fick man svart kaffe och i
de flesta fall två biter rosen, på söndagsmorgon
schoklad kokad på mjölk. Bröd fick man
vad man ville. Detta var första måltid för dagen och
det smakade bra för en yngling, y väl vand.
Andra måltid kl 12, stater och fläsk omvålade
med sopps och kött, på söndagarna var det
risgrynsvälling eller också stuvade bruna bönor.

Till kvällsmat kl 8 var det smörsläpplad kött
och havsgrynsgröt med skummjolk. Matsedelarna
var lika varje vecka mätarna igenom. 1890 var
byggd en matstuga, med tek, på stolpar och väggar
gjorda av lös grus som dammade i bläst och snö.
Förut var upplagda stora fyrkanten av sten, något
lilla kladda med torr, stora furor växt i och
omkring dessa, där kräkor och kajor bjöts till
ett äta portionen. Under större maten begagnades
dessa s.k. matkallar. Vår gästgöring, som
rekryter började efter frukosttiden kl 9 och de
ofta med en halv timmes hälsning, som på
den tiden, liksom allt i militärtjänsten aldrig
blev felfri. Det rogade mig ännu, att tänka på
övningen, att inträde i överordnads rum eller expedition.
Men stod inte på någon öppen plats, tog
en mössa och hängde den, på ingenting, det
fick ju bli på marken, så kackade man på
därren, i samma intet.

och vid instruktörens steg in öppnade man dörren
(samma dörr som ännu står öppen för alla) steg
över tröskeln, gjorde ställningssteg och därpå gick
fram med sitt skriftliga, eller muntliga ärende,
i fjärra fallet tog man ett steg tillbaka, och vände
i "giv okt" på svarat, i senare fallet framfördes
ärendet i "giv ahtställning" vid dörren, så en
riktig punktig helomvändning och gick, men det
dröjde länge förrän man lärde sig "stänga dörren".
En annan svår hälsning att lära var hellt och front
Översten skulle, på sin tiden ha hellt och front.
På översten kom gräns, eller riddande blev han
när alltid för sen, och sig man honom ej i
tid blev hannören ingen. Nå värre var det om två
eller fler var i sällskap. Patrull eller trupp
gjorde ej sådan hannör. Hannören var minst sex
steg före den mätande, men ville gärna bli
lika långt efter i stället. Dessa övningar

övades och övades i all vänlighet. Ja så var kl. 9.30
och det kunde bli att lära känna befälet. En
stamsoldat skulle lära känna befälet vid Regtnt.
Så kunde det bli soldatinstruktion en timma och
så en timmas övning, endast den först omtalade
12 stegsmarschen i snirlet. Så var kl. 12 och tropp
blästas, och efter inryckningen ställdes upp till mat.
Så var friliden till kl. 4, då var det att rycka ut igen
och så följde gärna en timmas instruktion i hand-
under vila, eller förposttjänst, sedan soldatunder-
visning en timma, sedan kunde det hända att den
härliga noggranna marschen varade till kl. 8 då
det var frilt för dagen. Denna tjänstgöring var
ungefär likadan de 50 första dagarna. I övningen
gick man en och en i en stor fyrkant runt
instruktören som var ett underbefäl, och oflöst
härdes, sepp med huvudet, sänk armar, ut med
bröstet, rör på armarna, se sig i marken, dra in magen.

(Forts)